

УДК 004.777:341.7**DOI: 10.31866/2617-796X.4.2.2021.247492****Чепелюк Юлія,***аспірантка,**Київський національний університет культури і мистецтв,**Київ, Україна**chepelyuk12@gmail.com**<https://orcid.org/0000-0003-4834-1392>*

ЦИФРОВА ДИПЛОМАТІЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Мета статті – з'ясувати сутність цифрової дипломатії як нової комунікативної практики та складової публічної дипломатії.

Методологія дослідження ґрунтується на застосуванні міждисциплінарного підходу, що дало змогу з'ясувати специфіку дискурсу цифрової дипломатії.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у спробі комплексного аналізу дискурсу цифрової дипломатії як складової публічної дипломатії в предметній сфері інформаційної справи.

Висновки. Звернено увагу на те, що завдяки розробці нових методів аналізу поведінки користувачів соціальних мереж цифрова дипломатія стала недефективним інструментом не лише в політичних інформаційних кампаніях, а й у культурній політиці. З цією метою використовують сервіси та спеціальні вебзастосунки SocioViz, NVivo, Google Trends та ін. На сьогодні ефективність меседжу в цифровій дипломатії досягається через максимальне розширення діапазону читачів і глядачів. З'ясовано, що цифрова дипломатія володіє можливостями для реалізації політики «м'якої сили», вироблення узгоджених дій з метою подолання суспільством і політичних, і соціокультурних криз, а також розроблення заходів для їх запобігання. Наголошено на тому, що обробка big data та використання штучного інтелекту для цілей цифрової дипломатії є вимогою часу (так звана дипломатія даних, data diplomacy).

Ключові слова: цифрова дипломатія; концепція «м'якої сили»; концепція «гострої сили»; технології; інформація; соціальні мережі; великі дані.

Вступ. Стрімкий розвиток цифрових технологій (без перебільшення) революційно змінив форми взаємодії між людьми, суттєво вплинувши на соціально-економічні, політичні та соціокультурні процеси по всьому світу. Зокрема, поява інтернету і глобальних соціальних мереж дала поштовх до використання цифрових технологій як інструмента культурної політики держав. Дипломатія, яка раніше була відносно «закритою» сферою діяльності, завдяки розвитку цифрових технологій стає все більш відкритою для громадян. Хоча традиційні форми дипломатії, як і раніше, домінують, але все більша кількість державних і громадських органі-

зацій використовує цифрові технології для спілкування, збирання інформації та просування цінностей усередині країни та за кордоном.

Метою цифрової дипломатії тривалий час вважали спростування недостовірної та оперативне надання достовірної інформації, а також її підтвердження з офіційних джерел. Як форма публічної дипломатії цифрова дипломатія (або інтернет-дипломатія, twitter-дипломатія та інші інтерпретації) є механізмом впливу на аудиторію за допомогою певних методів, зокрема: розміщення радіо- і телепередач в інтернеті; поширення у відкритому доступі інформації в цифровому форматі; моніторинг дискусій у блогосфері; розсилання інформації через мобільні телефони; створення персоналізованих сторінок представників державних і громадських організацій у соціальних мережах та ін. В інформаційному суспільстві можливість збирати інформацію та поширювати її з нечуваною швидкістю відкрила для цих установ безпрецедентні перспективи. Перевагою використання цифрового простору є можливість спілкуватися з громадянами інших країн в режимі реального часу, що передбачає більш активну й тісну взаємодію і, як наслідок, досягнення цілей дипломатії. Потенційна легкість доступу до соціальних мереж і низька вартість у порівнянні з іншими каналами поширення інформації роблять їх привабливим інструментом для багатьох організацій та окремих громадян.

Результати досліджень. Цифрова дипломатія переважно є предметом дослідження в працях з проблематики, що охоплює зовнішньополітичну діяльність держави. Так, О. Сегеда (2020) аналізує еволюцію поняття «публічна дипломатія» у світовій та українській дипломатичній практиці, досліджує можливості використання потенціалу публічної дипломатії України в цифровому вимірі. А. Овцера (2019) досліджує «твітер-дипломатію» як інструмент зовнішньої політики, М. Окладна та В. Стеценко (2020) – роль цифрової дипломатії в сучасній зовнішній політиці держави, Н. Піпченко (2015) – цифрову дипломатію як інструмент зовнішньополітичної діяльності США, Я. Турчин (2014) – електронну дипломатію як важливу складову зовнішньої політики держави. Цифрова дипломатія як інструмент масової комунікації є об'єктом вивчення в статті В. Степанова та К. Бричук (2020). Питання цифрової дипломатії обговорювали й на міжнародній науковій конференції «Криза сучасної системи безпеки: нова карта геополітичних протистоянь» (Мальський, та ін. упоряд., 2021). Отже, можемо вести мову про накопичений певний масив даних про цифрову дипломатію, однак питання цифрової дипломатії як інструменту міжнародної комунікації все ж потребує додаткових досліджень, зважаючи на новизну самого явища та невивченість його інструментів.

Цифрова дипломатія як механізм впливу на користувачів соціальних мереж виникла у системі міжнародних відносин приблизно наприкінці 2010-х років, коли державні структури США, Франції, Німеччини та Китаю розпочали створення офіційних акаунтів у Facebook, Twitter, YouTube тощо, а міжнародні медійні компанії, такі як Voice of America та інші, запустили на цих платформах перші цифрові канали мовлення. У ті роки цифрову дипломатію розглядали лише як інструмент просування позитивного образу держави, а її базовим принципом була концепція «м'якої сили» (soft power), що полягає в залученні цільової аудиторії за допомогою переконання, діалогу. Перед організаторами цифрової дипломатії ставили лише тактичні

завдання, а потенційне значення стратегії цифрової дипломатії, цифрових інформаційних кампаній, а також методів аналізу аудиторії та великих даних (big data) ще не було усвідомлене. Утім, з появою нових методів аналізу поведінки користувачів соціальних мереж цифрова дипломатія стала вкрай ефективним засобом не лише в політичних кампаніях, протестних акціях, а й у культурній політиці. Концепція «гострої сили» (sharp power), яка передбачає використання засобів маніпулювання громадською думкою, використання big data, а також застосування алгоритмів програмування для одержання відомостей про політичну орієнтацію користувачів дали змогу багатьом акторам суттєво впливати на користувачів. Стали вважати недостатньо ефективними ідеї просування позитивного образу, soft power та діалог, що згодом поступилися місцем відвертій пропаганді та інформаційним кампаніям, розробка яких ґрунтувалася на даних із соціальних мереж, зокрема настройах мільярдів користувачів, їхніх політичних уподобаннях та ін.

На сьогодні ефективність меседжу в цифровій дипломатії досягається не через залучення уваги конкретної обмеженої аудиторії, а завдяки максимальному розширенню діапазону читачів, слухачів і глядачів. Так, за даними бізнес-платформи statista.com, станом на 2020 рік 98 % країн – учасниць ООН мають офіційні облікові записи в соціальній мережі Twitter. Правильне тегування користувачів та його фільтрація стали базовими принципами сучасної цифрової дипломатії. Ще донедавна соціальні мережі надавали необмежені можливості щодо пошуку лідерів громадської думки, їхніх соціальних зв'язків і політичних уподобань, а вбудована реклама могла безперешкодно чинити інформаційний тиск на величезні групи населення. Як наслідок, сучасна цифрова дипломатія отримала можливість здійснювати швидку мобілізацію громадян щодо певних цінностей. Причому сьогодні це відбувається не з приводу нечітких ідей про позитивний образ держави, а довкола конкретних проблем.

Зважаючи на специфіку феномену цифрової дипломатії, яка ґрунтується на передових технологіях, можемо стверджувати, що її вивчення потребує використання спеціальних методів аналізу. Ще у 2012 р. М. Косінські, співробітник Центру психометрії Кембриджського університету, у спільному з колегами дослідженні з'ясував, що достатньо лише 68 лайків у мережі Facebook, щоб визначити колір шкіри людини (у 95 % випадків), її гомосексуальність (88 %) і прихильність до Республіканської чи Демократичної американської партії (85 %) (Kosinski, 2016, р.611). Цей факт став поштовхом до переходу від традиційних соціально-демографічних методів збирання та аналізу емпіричних масивів до психометричних прийомів, коли виявляють й аналізують психометричні портрети інтернет-користувачів. До найпоширеніших і найпопулярніших методів аналізу можемо зарахувати такі: 1) аналіз хештега (hashtag tracking); 2) мережевий аналіз (network analysis); 3) сентимент-аналіз (sentiment analysis); 4) аналіз думок і поглядів (opinion mining). Аналіз хештега передбачає відповіді на питання про те, як розвивається дискусія з певної теми, які дописи викликають найбільший інтерес і хто з учасників обговорення має найбільшу популярність серед передплатників. Мережевий аналіз спрямовано на виявлення ключових блогерів і каналів міжнародного мовлення, які створюють інформаційний дискурс. Сентимент-аналіз, або аналіз тону тексту, оцінює реакцію користувачів на запропоновані теми чи інформаційні кампанії,

що сприяє виявленню ідентифікації користувачів та їхньої позиції. Нарешті, аналіз думок користувачів полягає в роботі з текстами та у вивченні часто вживаних слів, термінів й епітетів, що формує знання про зміст дописів і коментарів. Ці методи застосовують під час використання двох категорій комп'ютерного софту – так званих малих (редукований аналіз) і великих даних (повноцінний контент-аналіз).

Так, сервіс SocioViz (socioviz.net) пропонує послуги з аналізу публікацій і коментарів на публічних сторінках Facebook, фільтруючи їх за датою та мовою публікації, визначення найпопулярніших реакцій, найчастіше використовуваних слів та смайлів, найактивніших і найвпливовіших користувачів. Попри те що аналітика SocioViz доступна лише для Twitter, історичний пошук обмежений останнім тижнем, а кількість дописів, або твітів, може бути максимум 50 тис., за допомогою таких сервісів можна здійснювати всі види аналізу та формувати візуалізацію цифрових даних, що дуже важливо для розуміння процесів, які відбуваються. NVivo – пакет комп'ютерних програм для якісного аналізу даних, що виробляє компанія «QSR International» (qsrinternational.com), призначений для пошуку й аналізу ідей у неструктурованих даних, таких як інтерв'ю, відкриті відповіді на опитування, журнальні статті, соціальні мережі та вебконтент, де потрібен глибокий аналіз малих чи великих обсягів даних. NVivo пропонує широкий перелік методів дослідження, включаючи мережевий та організаційний аналіз, дослідження на основі дій або фактів, аналіз дискурсу, обґрунтовану теорію, аналіз розмов, етнографію, огляди літератури, феноменологію, дослідження змішаних методів і методологію Framework (<https://www.qsrinternational.com/nvivo-qualitative-data-analysis-software>). Водночас NVivo підтримує такі формати даних, як аудіо-файли, відео, цифрові фотографії, Word, pdf, електронні таблиці, форматований текст, простий текст, дані з інтернету та соціальних мереж.

Корпорація Google також розробила вебзастосунок Google Trends, призначений для дослідження обсягів великих даних у вигляді пошукових запитів у порівняльному ключі за кількома словами, абрєвіатурами чи фразами (<https://trends.google.ru/trends/>). Цей аналітичний ресурс дає змогу виявити новинний контент, схожий з конкретними пошуковими словами (фразами). Наприклад, пошукові запити під час конкретної події можна аналізувати через популярні серед користувачів слова (прізвища, назви, країни, заголовки топових новинних тем та ін.). У такий спосіб сучасні засоби програмування дають змогу опрацювати великі дані, тобто зібрати всі дописи, усіх користувачів і набір усіх реакцій, а також здійснити повноцінний контент-аналіз коментарів щодо певного питання. Ці методи є одними з найдоступніших для дослідників на сьогодні, але в найближчому майбутньому завдяки застосуванню штучного інтелекту можна буде значно підвищити ефективність зазначених способів аналізу даних та його використання у вивченні цифровізації міжнародних відносин. На практиці вже застосовують так звану дипломатію даних (*data diplomacy*), яка дає змогу фахівцям розробляти стратегії цифрової дипломатії, складати ефективні дописи, меседжі й миттєво визначати джерела дезінформації. Цей термін свого часу був запропонований професором Рочестерського університету Т. Даєм й описаний як феномен, «що пов'язує концепції обробки та аналізу даних, технології та науку про обчислення з соціоло-

гією, міжнародними відносинами та дипломатичними переговорами» (Rosen et al., 2018, p.11). Обробка великих даних та застосування штучного інтелекту для підготовки миттєвих ефективних дописів і «контрмеседжів», переконливих відповідей на коментарі користувачів, пошуку джерел фейкової інформації та «інтернет-тролів» стали незамінними інструментами інформаційних кампаній.

Теоретичним підґрунтям узагальнення емпіричних даних про цифрову дипломатію є згадані вище концепції «м'якої сили» або «гострої сили», а також теорії про комунікаційні технології, передання та сприйняття інформації. Найбільш релевантними для вивчення цифрової дипломатії є положення реалізму, згідно з яким світ існує незалежно від пізнання та свідомості людини й саме характеристики цього світу в принципі (хоча і не завжди фактично) можна знати, і конструктивізму, згідно з яким істотні аспекти міжнародних відносин історично та соціально конструюються, а не є немінучими наслідками людської природи або інших істотних характеристик світової політики. По суті, реалізм дає змогу зрозуміти завдання зовнішньої політики, які постають, як правило, перед державною цифровою дипломатією. Таке твердження ґрунтується на тому факті, що, незважаючи на зовнішню демократичність соціальних мереж, основним актором, «виробником» новин для інтернет-аудиторії все ж залишається держава: у світі нараховують сотні тисяч акаунтів урядових структур і тисячі профайлів чинних президентів, прем'єр-міністрів, голів парламентів у Twitter та Facebook. Найбільша кількість підписників у Прем'єр-міністра Індії Нарендра Моді та Папи Римського (Рис. 1).

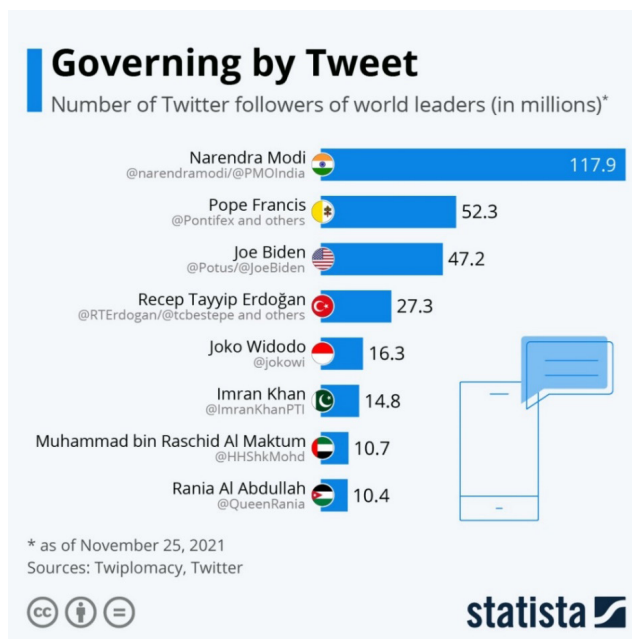

Рис. 1. Рейтинг Twitter-акаунтів світових лідерів, які мають найбільшу кількість підписників, у млн (за даними сайту statista.com)

Однак конструктивізм відкриває принципово нові можливості у вивченні цифрової дипломатії, що у свою чергу може вплинути й на розвиток самої конструктивістської теорії. Аналіз настроїв користувачів, реакції і тон коментарів формують підґрунтя для розуміння ідентичностей, цінностей та змін груп суспільства з конкретних питань в окремо взятій країні. До того ж використання методів конструктивізму дає змогу зробити висновки про вплив окремих дописів чи інформаційних кампаній на ціннісні орієнтири цільової аудиторії. Зважаючи на сучасне соціальне й культурне життя, де все більше втрачається стійкість соціальної реальності, зокрема традицій, соціальних інститутів, відносин, ідентичностей, в якому багато культурних утворень виявляють свою ефемерність, тобто миттєво виникають і швидко зникають, можемо стверджувати, що вищенаведений підхід аналізу цифрової дипломатії є більш прийнятним.

Отже, вивчення цифрової дипломатії сприяє об'єктивному розумінню процесів і розстановки сил в іншій державі, що може вплинути не лише на міжнародні відносини, а й на міжкультурну комунікацію та діалог культур.

Висновки. Цифрова дипломатія здатна швидше й з меншими витратами надавати дипломатичні послуги своїм громадянам і громадянам інших країн, підвищуючи ефективність діяльності дотичних до дипломатії організацій. Продумане використання інструментів цифрової дипломатії може принести великі дивіденди тим, хто в неї інвестує. Використання цифрових технологій у сфері публічної дипломатії відкриває нові можливості для реалізації політики «м'якої сили», вироблення узгоджених дій з метою подолання суспільством політичних, соціальних та соціокультурних криз, а також розроблення заходів для їх запобігання.

Обробка великих даних та використання штучного інтелекту для блискавичної підготовки ефективних дописів і контрмеседжів, формування переконливих відповідей на коментарі користувачів, пошуку джерел дезінформації та «тролів», виявлення ключових й ефективних блогерів тощо є вимогою часу і становить суть цифрової дипломатії. Доступ до великих даних є ключовою умовою ефективного функціонування цифрової дипломатії і водночас її дослідження, оскільки саме великі дані забезпечують повноту оцінювання ситуації (проблеми) у соціальних мережах. А такі методи, як аналіз хештега, мережевий аналіз, сентимент-аналіз, аналіз думок і поглядів, є головними інструментами вивчення цифрової дипломатії.

СПИСОК ПИСЛАНЬ

Мальський, М., Вовк, Р., Кучик, О. та Байор, П. упоряд., 2021. *Криза сучасної системи безпеки: нова карта геополітичних протистоянь*. Матеріали міжнародної наукової конференції. Львів, Україна, 16 квітня 2021 р. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка.

Овцера, А., 2019. «Твіттер-дипломатія» як інструмент зовнішньої політики. *Травневі студії*, 4, с.181-184.

Окладна, М.Г. та Стеценко, В.Ю., 2020. Роль цифрової дипломатії в сучасній зовнішній політиці держави. *Право та інноваційне суспільство*, [online] 2 (15), с.13-17. Доступно:

- <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/Okladna_Stetsenko15.pdf/> [Дата звернення 02 листопада 2021].
- Піпченко, Н.О., 2015. Цифрова дипломатія як інструмент зовнішньополітичної діяльності США. *Міжнародні відносини Серія «Політичні науки»*, [online] 5. Доступно: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/2511> [Дата звернення 02 листопада 2021].
- Середа, О.О., 2020. Цифрова дипломатія України як елемент нової публічної дипломатії. *Політикус*, 3, с.139-148.
- Степанов, В. та Бричук, К., 2020. Цифрова дипломатія як інструмент масової комунікації в публічному управлінні. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. Серія «Державне управління», [online] 3, с.5-10. Доступно: <<http://visnyk-nadu.academy.gov.ua/article/view/216693>> [Дата звернення 02 листопада 2021].
- Турчин, Я., 2014. Електронна дипломатія як важлива складова зовнішньої політики держави. В: *Інформація, комунікація, суспільство 2014*. Матеріали 3-ї Міжнародної наукової конференції ІКС-2014. Львів, Україна, 21-24 травня 2014. Львів, с.104-105.
- Google Trends* [official site]. [online] Available at: <<https://trends.google.ru/trends/?geo=UA>> [Accessed 01 November 2021].
- Kosinski, M., Wang, Y., Lakkaraju, H. and Leskovec, J., 2016. Mining Big Data to Extract Patterns and Predict Real-Life Outcomes. *Psychological Methods*, 21 (4), pp.493-506.
- NVivo* [official site]. [online] Available at: <<https://www.qsrinternational.com/nvivo-qualitative-data-analysis-software/home>> [Accessed 01 November 2021].
- Rosen, B., Jacobson, K., Höne, E and Kurbalija, J., 2018. *Data Diplomacy. Updating diplomacy to the big data era*. [online] February 2018. Available at: <https://www.diplomacy.edu/sites/default/files/Data_Diplomacy_Report_2018.pdf/> [Accessed 01 November 2021].

REFERENCES

- Google Trends* [official site]. [online] Available at: <<https://trends.google.ru/trends/?geo=UA>> [Accessed 01 November 2021].
- Kosinski, M., Wang, Y., Lakkaraju, H. and Leskovec, J., 2016. Mining Big Data to Extract Patterns and Predict Real-Life Outcomes. *Psychological Methods*, 21 (4), pp.493-506.
- Malskyi, M., Vovk, R., Kuchyk, O. and Baior, P. comp., 2021. *Kryza suchasnoi systemy bezpeky: nova karta heopolitychnykh protystoian* [The crisis of the modern security system: a new map of geopolitical confrontations]. Proceedings of the international scientific conference. Lviv, Ukraine, 16 April 2021. Lviv: Ivan Franko National University of Lviv
- NVivo* [official site]. [online] Available at: <<https://www.qsrinternational.com/nvivo-qualitative-data-analysis-software/home>> [Accessed 01 November 2021].
- Okladna, M.H. and Stetsenko, V.Iu., 2020. Rol tsyfrovoy dyplomatii v suchasnyy zovnishnyy politytsi derzhavy [The role of digital diplomacy in modern foreign policy]. *Pravo ta innovatsiine suspilstvo*, [online] 2 (15), pp.13-17. Available at: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/Okladna_Stetsenko15.pdf/> [Accessed 02 November 2021].
- Ovtsera, A., 2019. «Twitter-dyplomatiia» yak instrument zovnishnoi polityky [«Twitter diplomacy» as a tool of foreign policy]. *Travnevi studii*, 4, pp.181-184.
- Pipchenko, N.O., 2015. Tsyfrova dyplomatiia yak instrument zovnishnopolitychnoi diialnosti SShA [Digital diplomacy as a tool of US foreign policy]. *Mizhnarodni vidnosyny Seriiia "Politychni*

nauky”, [online] 5. Available at: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/2511> [Accessed 02 November 2021].

Rosen, B., Jacobson, K., Höne, E and Kurbalija, J., 2018. *Data Diplomacy. Updating diplomacy to the big data era*. [online] February 2018. Available at: <https://www.diplomacy.edu/sites/default/files/Data_Diplomacy_Report_2018.pdf/> [Accessed 01 November 2021].

Seheda, O.O., 2020. Tsyfrova dyplomatiia Ukrainy yak element novoi publichnoi dyplomatii [Digital diplomacy of Ukraine as an element of the new public diplomacy]. *Politykus*, 3, pp.139-148.

Stepanov, V. and Brychuk, K., 2020. Tsyfrova dyplomatiia yak instrument masovoi komunikatsii v publichnomu upravlinni [Digital diplomacy as a tool of mass communication in public administration]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy. Seriya "Derzhavne upravlinnia"*, [online] 3, pp.5-10. Available at: <<http://visnyk-nadu.academy.gov.ua/article/view/216693>> [Accessed 02 November 2021].

Turchyn, Ya., 2014. Elektronna dyplomatiia yak vazhlyva skladova zovnishnoi polityky derzhavy [Electronic diplomacy as an important component of foreign policy]. In: *Informatsiia, komunikatsiia, suspilstvo 2014* [Information, communication, society 2014]. Proceedings of the 3rd International Scientific Conference ICS-2014. Ukraine, Lviv, May 21-24, 2014. Lviv, pp.104-105.

UDC 004.777:341.7

Chepeliuk Yuliia,

PhD Student,

Kyiv National University of Culture and Arts,

Kyiv, Ukraine

chepelyuk12@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-4834-1392>

DIGITAL DIPLOMACY IN THE CONTEXT OF MODERN INFORMATION COMMUNICATIONS

The purpose of the article is to find out the essence of digital diplomacy as a component of public diplomacy.

The research methodology is based on the application of an interdisciplinary approach, which made it possible to clarify the specifics of the discourse of digital diplomacy.

The scientific novelty of the obtained results lies in the attempt to comprehensively analyze the discourse of digital diplomacy as a component of public diplomacy in the subject area of information affairs.

Conclusions. It is noted that due to the development of new methods of analyzing the behaviour of social network users, digital diplomacy has become an effective tool not only in political information campaigns but also in cultural policy. For this purpose, services and special web-applications SocioViz, NVivo, Google Trends, etc. are used. Today, the effectiveness of the message in digital diplomacy is achieved by maximizing the range of readers and viewers. It is concluded that digital diplomacy has the capacity to implement a policy of ‘soft power’, to develop concerted action to overcome society and political and socio-cultural crises, as well as to develop measures to prevent them. It is emphasized that the processing of big data and the

use of artificial intelligence for the purposes of digital diplomacy is a requirement of the time (so-called data diplomacy).

Keywords: digital diplomacy; concepts of 'soft power'; 'sharp force'; technologies; information; social networks; big data.

УДК 004.777:341.7

Чепелюк Юлия,

аспирантка,

Киевский национальный университет культуры и искусств,

Киев, Украина

chepelyuk12@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-4834-1392>

ЦИФРОВАЯ ДИПЛОМАТИЯ В КОНТЕКСТЕ СОВРЕМЕННЫХ ИНФОРМАЦИОННЫХ КОММУНИКАЦИЙ

Цель статьи – определить сущность цифровой дипломатии как новой коммуникативной практики и составляющей публичной дипломатии.

Методология исследования основана на применении междисциплинарного подхода, что позволило выяснить специфику дискурса цифровой дипломатии.

Научная новизна полученных результатов заключается в попытке комплексного анализа дискурса цифровой дипломатии как составляющей публичной дипломатии в предметной области информационного дела.

Выводы. Обращается внимание на то, что благодаря разработке новых методов анализа поведения пользователей социальных сетей цифровая дипломатия стала сверхэффективным инструментом не только в политических информационных кампаниях, но и в культурной политике. Для этой цели используются сервисы и специальные веб-приложения SocioViz, NVivo, Google Trends и т. д. Сегодня эффективность месседжа в цифровой дипломатии достигается за счет максимального расширения диапазона читателей и зрителей. Выяснилось, что цифровая дипломатия обладает возможностями для реализации политики «мягкой силы», выработки согласованных действий с целью преодоления обществом и политических, и социокультурных кризисов, а также разработки мер по их предотвращению. Отмечено, что обработка big data и использование искусственного интеллекта в целях цифровой дипломатии является требованием времени (так называемая дипломатия данных, data diplomacy).

Ключевые слова: цифровая дипломатия; концепция «мягкой силы»; концепция «острой силы»; технологии; информация; социальные сети; большие данные.

30.11.2021